

in Situ

Archaeologica

2008

Magnus Svensson In Memoriam

Efter att ha fört en lång och envis men ojämn kamp mot sin sjukdom gick vår gode vän och kollega Magnus Svensson bort onsdagen den andre december 2009.

Efter avslutad grundutbildning vid Lunds Universitet påbörjade Magnus sin arkeologiska yrkesbana vid Malmö Museer, där han var involverad i de stora projekten kring Citytunneln och Öresundsförbindelsen innan han började hos oss på Kulturmiljö Halland våren 2004. Jag minns mycket väl när vi träffades för första gången i ett sökschakt i Tjärby. Det var i samband med förundersökningarna inom Väg 117-projektet, en dag så blåsig att Tjärbybönderna bytte jord med varandra och vi framåt eftermiddagen tvingades avbryta arbetet med öron, ögon och näsor fulla av jord och flygsand.

Det kom att bli många sökschakt vi hann traska igenom under de dryga fem och ett halvt år vi arbetade tillsammans. Magnus var en synnerligen engagerad arkeolog och intressanta diskussioner och utbytanden av erfarenheter hörde till vardagen med honom. Närmast oavsett period eller lämningsstyp visade han alltid ett lika stort intresse och tillförde frågor, funderingar och iakttagelser som smittade av sig på oss andra kollegor och sporrade till att tänka i nya banor.

Arkeologiintresset var lika stort på fritiden, där han och sambon Lena på hemmaplan engagerade sig flitigt i samarbete med arkeologiska amatörsällskap och hembygdsföreningar och på semesterresor oftast styrde kosan mot fornlämningsmiljöer och arkeologihistoriska museum. Förutom vurmen för arkeologi och kulturhistoria gjorde sig hans stora intresse för film och musik också ofta påmint.

Ett ord som direkt infinner sig när man skall beskriva Magnus är hjälpsamhet. Magnus fanns alltid till hands med kunskaper och hjälp – med alltifrån rent arkeologiska frågor och kritisk och analytisk korrekturläsning, till frågor kring ärendehantering och inte minst trilskande datorer, program och mätinstrument.

Ett annat lika viktigt ord är humor. Även om Magnus ofta höll en ganska lågmäld och privat profil så kunde nog ingen undvika hans värme och stora sinne för humor, såväl

i form av vassa och pricksäkra cynismer som putslustiga och finurliga små kommentarer och betraktelser. Det är med ett leende jag nu läser igenom gamla mail från honom.

Ett tredje viktigt ord är envishet. Magnus visste vad han tyckte och ville och kunde hårdnackat hävda sin ståndpunkt när det behövdes. Lika envist kunde han i fält metodiskt och närmast outtröttligt jaga de lämningar han fått korn på. Personligen kommer jag att vara evigt tacksam och imponerad för hans idoga och framgångsrika jakt på de nästintill helt urlakade tvåskeppiga långhusen i Tjärby, en bebyggelsefas vi nog annars aldrig hade uppmärksammat.

Via Väg 117-projektets slutundersökning inom stenålderslokalen *Nolshögen* år 2006, samt inte minst övertagandet av avrapporteringen från det sena åttioalets stora undersökningar vid *Slottsmöllan*, samt den vetenskapliga fördjupningen kring (det år 1998 undersökta) *Tröingeberg delområde C*, blev Magnus arbete alltmer fokuserat kring

halländsk neolitikum. Studier kring yngre stenålder kom därför också att bli hans ämnesval för licentiatuppsats, när han vårvintern 2008 antogs till doktorandstudier vid Lunds Universitet.

Magnus jobbade intensivt in i det sista med sina studier, i kombination med sin ordinarie antikvarietjänst och långdragna behandlingar. Han deltog dessutom i fält så sent som under oktober månad och fortfarande kunde

han ställa sig i dörren och utbrista ”Du, har du tänkt på det här!?” Men till slut räckte varken humorn eller envisheten. Magnus Svensson blev 49 år gammal och efterlämnar två barn, sambo och ett stort kollegialt tomrum. Magnus, du fattas oss!

Per Wranning